

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 401/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., Ulica 17. novembra 3215, Čadca, proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 3P/90/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. júna 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 3P/90/2025. Žiada priznať jej finančné zadost'účinenie 1 000 eur a náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská a sťažnostná argumentácia

2. Napadnuté konanie bolo začaté návrhom sťažovateľky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa doručeným okresnému súdu 6. augusta 2025. Následne otec maloletej podal 19. septembra 2025 návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a toto konanie bolo vedené pod sp. zn. 3P/115/2025. Uznesením okresného súdu sp. zn. 3P/90/2025 z 30. septembra 2025 boli obe konania spojené na spoločné konanie ďalej vedené pod sp. zn. 3P/90/2025. Otec maloletej sa vo svojom návrhu z 19. septembra 2025 vyjadril k návrhu sťažovateľky na zvýšenie výživného a zároveň podal návrh na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Súd výzvou z 1. októbra 2025 vyzval sťažovateľku na vyjadrenie k návrhu otca. Sťažovateľka sa vyjadrila 1. októbra 2025 a k jej vyjadreniu sa otec maloletej vyjadril 15. októbra 2025.

3. Okresný súd vo veci nariadil termín informatívneho stretnutia rodičov na 13. november 2025, ktorý bol následne súdom zmenený na 2. december 2025.

4. Sťažovateľka poukazuje na to, že po uskutočnení informatívneho stretnutia rodičov vo veci nedošlo k vykonaniu žiadnych ďalších procesných úkonov zo strany okresného súdu a nebol nariadený ani termín pojednávania, okresný súd je teda nečinný už viac ako 6 mesiacov. Zdôrazňuje, že v konaní týkajúcom sa maloletého dieťaťa sa vyžaduje osobitne promptný a efektívny postup súdu, teda ide o prednostnú vec.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

6. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. I. ÚS 167/03). Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

7. Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

8. Ústavný súd konštatuje, že obdobie vyše 6 mesiacov, počas ktorého bol okresný súd nečinný, je síce kvalifikovateľné ako prieťah, tento však vzhľadom na všetky okolnosti (najmä celkovú dĺžku napadnutého konania) nedosahuje takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označeného práva sťažovateľky, a to aj napriek citlivosti predmetu konania.

9. Pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd už v minulosti odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu

nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

10. Po predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti, vychádzajúc z citovanej judikatúry, aktuálneho stavu napadnutého konania okresného súdu a argumentácie sťažovateľky prezentovanej v ústavnej sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že napadnutý postup konajúceho súdu nie je poznačený prietahmi v ústavne relevantnej intenzite, preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

11. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľke obrátiť sa opätovne s ústavnou sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti v napadnutom konaní na okresnom súde dochádzalo k zbytočným prietahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2026

Robert Šorl
predseda senátu